

РЕШЕНИЕ

№ 7228

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5014** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Производството е образувано по касационна жалба подадена от М. А. М., чрез адв. Ц. И., срещу Решение № 1336/21.03.2023г. по АНД № 358/2023г. на СРС, НО, 12 състав.

Касаторът поддържа, че обжалваното решение е неправилно и необосновано.

Поддържа, че в нарушение на процесуалните правила районният съд е приел, че административнонаказателното производство е протекло правилно и законосъобразно. Възразява, че АУАН и НП са издадени в съответствие със законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт. Поддържа, че са допуснати съществени нарушения при описване фактическия състав на нарушението, с което е ограничено правото му на защита. Не оспорва, че не се е явил за извършване на кръвна проба, но твърди това да е станало по независещи от него причини – при пристигането си в болницата бил ангажиран като поемно лице за извършван оглед на починало лице. Прави искане за отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него НП.

Ответникът по касационната жалба – началник сектор към СДВР отдел „Пътна полиция“, не взема становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за допустимост, но неоснователност на жалбата.

Административен съд – София-град след анализ и оценка на събраните в производството пред СРС доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред РС е образувано по редовна и допустима жалба М. А. М. срещу Наказателно постановление № 19-4332-017861 от 18.09.2019г., издадено от началник сектор към СДВР отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание - глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Въз основа на надлежно събрани и обсъдени доказателства районният съд е направил правилни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

Пред касационната инстанция не се представиха нови писмени доказателства от значение за предмета на спора, които да променят фактическите и правни изводи на районния съд.

Съобразно посочената за нарушена норма на чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП - Водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от две години и глоба 2000 лв.

Правилно и законосъобразно, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 06.09.2019г. около 21:30 часа, в [населено място], М. А. М. като водач на лек автомобил „О. Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , е бил спрян за проверка от служители на 03 РУ СДВР. При проверката той отказал да бъде изпробван с техническо средство за употреба на алкохол – Алкотест Дрегер 7510 и не е изпълнил предписание за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване, съгласно издадения Талон за медицинско изследване № 0006869. Фактическите изводи на районния съд за осъщественото деяние и неговото авторство се обосновават от показанията на разпитания свидетел Е. К. Коство, от писмените доказателства в това число Талон за изследване № 0006869, а и не се оспорват от касатора.

Гореописаните обстоятелства обуславят ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, доколкото е изпълнен фактическият състав на нарушението по чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП. Правилно и законосъобразно районният съд е приел, че участието на жалбоподателя като поемно лице за извършен оглед на починало лице в лечебното заведение, не е обстоятелство което го освобождава от отговорност. Участието му като поемно лице е били по негово желание, след като е знаел, че е отказал проба с техническо средство и ако иска да оспорва констатациите в АУАН трябва да даде кръвна проба в рамките на определения срок, който и е бил изтекъл към часа, в който е извършен огледът с негово присъствие.

За констатираното нарушение е съставен АУАН и издадено НП. Същите са издадени от компетентни органи, видно от приложената Заповед № 8121з-515/14.05.2018г. на Министър на вътрешните работи. НП и АУАН са издадени и при спазване на законоустановената форма съответно чл.42 и чл.57 ЗАНН, като съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени виновно, които съответстват на посочените обстоятелства.

Определената санкция правилно е приложена от административно-наказващия орган съгласно изричната норма на чл.174, ал.3 ЗДвП, предвиждащ за нарушението налагането на кумулативните санкции – лишаване от право да се управлява МПС за срок от две години и глоба от 2000 лева.

Предвид горното, настоящия състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

При този изход на спора право на разноси има АНО, но такива не следва да се присъждат, тъй като не са претендирани.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1336/21.03.2023г. по АНД № 358/2023г. на СРС, НО, 12 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.